

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821010297
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6821010297.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného T. V., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 18. októbra 2022 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/113/2021 zo dňa 16.02.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného T. V. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/113/2021 zo dňa 16.02.2022 bol obžalovaný T. V. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 30. 04. 2021 v čase okolo 17.30 hod., v garáži bytového domu č. XXX na ul. M. v R., v okrese C. bezdôvodne udrel päťou na stoličke sediaceho poškodeného R. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX, R., okres C. do oblasti hlavy, v dôsledku čoho sa poškodený udrel temenom hlavy do steny, následne ho opäť minimálne trikrát udrel päťou do oblasti hlavy, v dôsledku čoho sa zosunul zo stoličky na zem medzi ponk a osobné motorové vozidlo a na zemi ho ešte niekoľkokrát kopol do oblasti chrbta a nôh, čím mu spôsobil otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie ľavej očnice s krvnou podliatinou viečok ľavého oka a pomliaždenie ľavej očnej gule, bez poškodenia zraku, pomliaždenie oblasti lopaty pravej bedrovej kosti vzadu s krvnou podliatinou v rozsahu 6x4 cm a pomliaždenie vnútornej strany ľavého kolena s krvnou podliatinou v rozsahu 4x3 cm, bez zakrvácania do kolena, ktoré zranenia sú z medicínskeho hľadiska zraneniami ľahšími, bežne si vyžadujú dobu liečenia 10 dní, počas ktorej aj obmedzujú obvyklý spôsob života poškodeného ľahším spôsobom a zároveň mu spôsobil aj škodu na zdraví vo výške 1 420,- €.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest v sume 600,- Eur, pričom podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane, a to R. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/X, R., okres C., škodu vo výške 1.420,- Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný T. Kalužák, a to proti výrokom o vine a treste, z dôvodu skutkových chýb napadnutého rozsudku. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný poukazuje na to, že vo vykonaných dôkazoch je iba jediný dôkaz, a to zranenia poškodeného a jeho výpoveď, ktorej verziu súd nevzal do úvahy a ani ju orgány činné v trestnom konaní nepreverovali napr. konfrontáciou alebo rekonštrukciou na mieste. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku, pričom hodnotil vykonané dôkazy. Podstatou hodnotenia dôkazov obžalovaným bolo jeho tvrdenie, že poškodený Benco klamal o celom priebehu stretnutia

potýčky, že ho udrel bez varovania hneď po príchode do garáže, ktoré tvrdenie je v rozpore s výpoveďou svedka V. a ďalej, že bolo preukázané, že poškodený F. bol jednoznačne pod vplyvom alkoholu, ako aj sám priznal vo svojej výpovedi. Tento svedok po požití alkoholu, ak ho niekto rozhnevá, je dosť agresívny. K samotnému priebehu skutku uviedol, že keď prišiel do garáže, videl oboch sedieť vzadu v garáži na stoličkách, podišiel k poškodenému a slušne ho požiadal, že ak bude kosiť na dvore, tak nemá problém preparkovať svoje auto, aby mu nezavadzalo a kosením aby ho nepoškodil. Tieto slová odštartovali agresiu poškodeného, ktorá sa začala najprv verbálnym útokom na osobu obžalovaného, keďže ho menovaný neznášal už dlhšiu dobu. K svojej osobe obžalovaný uviedol, že má za sebou 23 rokov profesionálnej služby, istý čas pracoval aj pri riešení škôd a priestupkov u 5. delostreleckej brigády v Jelšave a ako aj prísediaci sudca bývalého Vojenského súdu v Banskej Bystrici, má vyštudovanú vojenskú akadémiu a ročný kurz sociálneho a pracovného práva na Univerzite Komenského v Bratislave. Jeho reakcie vychádzali z toho, že sa pri tejto situácii ocitol po prvýkrát a je dosť uzavretý, väčšinu času trávi doma za počítačom, s priateľkou a jednanie s týmto pánom bolo vždy pre neho osobne nepríjemné a záťažové.

V závere odvolania obžalovaný nesúhlasil s náhradou škody pre poškodeného, keďže podľa neho tento si riadne neuplatnil náhradu škody, ako to vyplýva z ukončeného vyšetrovania. Súd na pojednávaní dňa 16.02.2022 vypočul na návrh poškodenej strany ako svedka pani C. F. - matku poškodeného a E. N. F. ako neter poškodeného, tieto však obžalovaný nepovažuje za dôveryhodné svedkyne, keďže za dobu 8 mesiacov od udalosti doteraz nevypovedali, ich výpovede sú tendenčné, naučené, zhodujú sa a svedkyne si neobvykle pamätajú množstvo detailov a klamú v tom, že poškodenému tiekla po tvári krv, hoci tržné rany alebo krvácanie nie je spomenuté ani v jednom zázname z lekárskeho ošetrenia a ani sa nespomína v znaleckých posudkoch. V tejto súvislosti sa súd pri hodnotení znaleckých posudkov MUDr. E. V. č. 052/2021 a MUDr. C. C., T., MPH č. 058/2021 priklonil k posudku vypracovaného MUDr. V., s čím sa obžalovaný nemôže stotožniť, pretože sa mu zdá nad kvalifikovaný v dĺžke doby liečenia a bodového ohodnotenia zranení. Závery týchto znaleckých posudkov obžalovaný hodnotí vo vzájomnom rozpore, čo sa týka hodnotenia zranení, ako aj výšky bodového ohodnotenia. Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie s tým, že nebolo dokázané, že sa stal skutok alebo aby odvolací súd rozhodol sám vo veci tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril aj poškodený R. F., a to prostredníctvom svojho splnomocnenca JUDr. Y. L.. V písomnom vyjadrení sa poškodený vyjadril nielen ku škode, ale stručne zaujal stanovisko aj k skutkovým okolnostiam, ktoré považuje za potrebné s ohľadom na škodu, ktorá mu vznikla a ktorú si poškodený aj riadne uplatnil. Podľa poškodeného súd správne zistil a ustálil skutkový stav, vysporiadal sa so všetkými významnými okolnosťami pre konanie a správne právne ich posúdil. Ďalej poškodený zaujal stanovisko k rôznym tvrdeniam obžalovaného, ktoré sa týkali výroku o vine a treste, ku ktorým sa poškodený v podstate nemá právo vyjadrovať. Vo vzťahu k uplatneniu náhrady škody poškodený poukazuje na tvrdenie obžalovaného, ktorý uviedol, že poškodený si neuplatnil riadne náhradu škody, s týmto tvrdením obžalovaného sa poškodený nestotožnil, keďže sa nezakladá na pravde. Uviedol, že si riadne uplatnil svoj nárok dňa 31.07.2021 počas vyšetrovania a pred záverečným preštudovaním spisu. Žiadal náhradu škody vo výške bolestného 1.419,60 Eur, kedy podklad pre takýto nárok poškodeného oprel a vyplýva z odborného vyjadrenia lekára. Vo vzťahu k námietkam obžalovaného týkajúcich sa znaleckých posudkov vyhotovených v trestnom konaní, poškodený uviedol, že obžalovaný nie je kvalifikovaný ako lekár, opäť si iba prekrúca skutkové okolnosti a dokonca skíza do hodnotenia odborných otázok, ktoré tendenčne vyhodnocuje. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, teda vo výroku o vine tak aj vo výroku o treste a náhrade škody, preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodený na verejnom zasadnutí uviedol, že ponecháva rozhodnutie na súde.

Splnomocnenec poškodeného na verejnom zasadnutí uviedol, že pokiaľ ide na nárok na náhradu škody, obžalovaný namietal, že tento nebol riadne uplatnený, preto podotkol, že poškodený si v tomto konaní uplatnil náhradu škody riadne a včas, čo potvrdzujú aj listinné dôkazy nachádzajúce sa v spisovom materiáli.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhoval v odvolaní, aby súd pribral do konania znalecký ústav, vzhľadom k tomu, že nesúhlasil so závermi znalca, ktorý diagnostikoval u poškodeného ľahký otras mozgu, pretože lekári pri tejto diagnóze nedodrжали liečebný postup, poškodený mal byť v tomto zmysle hospitalizovaný na pozorovanie v nemocničnom zariadení, čo nebolo a preto sa nestotožnil s týmito závermi. Necítil sa byť vo veci vinný. V prípade, že by závery znalcov vyzneli v jeho prospech, znížila by sa tiež náhrada škody.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného T. V. je nedôvodné.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčuje predovšetkým poškodený R. F., ktorý opísal priebeh skutku, aj spôsob, akým bol napadnutý, pričom uviedol počet úderov, ktoré od obžalovaného dostal, ako aj opísal zranenia, ktoré mu boli spôsobené fyzickým útokom obžalovaného. Výpovedi poškodeného v zásade korešpondovali aj lekárske správy z vyšetrení poškodeného, ako aj závery znaleckých skúmaní z oboch znaleckých posudkov, pričom znalci sa zhodli na mechanizmu vzniku zranení, teda tieto vznikli údermi päšťou do ľavej časti tváre, pričom následne po prvom údere malo dôjsť k nárazu temenom hlavy do steny, ktorá bola za poškodeným v čase úderu, keď sedel na stoličke.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu okresný súd skúmal aj vierohodnosť verzií výpovede obžalovaného a poškodeného, pričom závery svojho hodnotenia uviedol v napadnutom rozsudku na strane 7 až 9, s ktorými sa aj odvolací súd plne stotožnil a aby sa neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje.

Z vykonaných dôkazov mal potom prvostupňový súd za preukázané, že obžalovaný svojím konaním spôsobil poškodenému zranenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, ktoré si vyžadovali dĺžku liečby 10 dní, preto prvostupňový súd konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., keďže inému úmyselne ublížil na zdraví.

V tejto súvislosti sa odvolací súd nestotožnil s námietkami obžalovaného, najmä, že „poškodený F. klamal o celom priebehu stretnutia - potýčky, že Benco bol v tom čase pod vplyvom alkoholu a keď ho niekto napomínal, je agresívny“. Vzhľadom na vykonané dôkazy tieto tvrdenia obžalovaného nemohli mať vplyv na jeho trestnú zodpovednosť. Obžalovaný svojím konaním (fyzicky napadol poškodeného) spôsobil zranenia poškodenému F. verifikované v znaleckých posudkoch znalcov MUDr. E. V., Csc. a znalca MUDr. C. C., PhD., MPH, ako aj v prvotných lekárskejších správach z vyšetrenia poškodeného.

Krajský súd neuveril ani tvrdeniu obžalovaného, že „poškodený v istej chvíli po ňom skočil a snažil sa ho trafiť hlavou a že on sa iba bránil“. Z ustáleného skutkového stavu, tak ako je uvedený v napadnutom rozsudku, je zrejmé, že v čase fyzického napadnutia poškodeného tento sedel na stoličke, čo vyplynulo z výpovede samotného poškodeného, ako aj zo vzniknutých zranení poškodeného, verifikovaných závermi znalcov.

Pokiaľ ide o dobu liečby poškodeného, ktorú určil znalec MUDr. V. v trvaní 10 až 14 dní, počas ktorej bol poškodený obmedzený v obvyklom spôsobe života minimálne 7 dní a ktorú dĺžku spochybnil znalec MUDr. C., krajský súd v tomto smere musí konštatovať, že sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, ktorý sa s tvrdeniami obžalovaného ohľadne doby liečby riadne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 8 až 9 v časti opisujúcej hodnotenie vzniknutých zranení poškodeného.

Požiadavku obžalovaného na vypracovanie znaleckého posudku znaleckým ústavom, vzhľadom na dôkaznú situáciu aj odvolací súd vyhodnotil ako irelevantnú, keďže v prípade poškodeného išlo o ľahké zranenie a okresný súd pri hodnotení dôkazov správne vzal do úvahy predovšetkým závery znalca

MUDr. V., ktorý detailnejšie opísal, prečo určil sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného na dobu minimálne 7 dní.

V konečnom dôsledku odvolací súd musel vyhodnotiť ako účelové aj námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o škode v napadnutom rozsudku, keďže tieto mali za cieľ znížiť alebo úplne zbaviť obžalovaného uloženej povinnosti na náhradu škody. V tomto smere okresný súd rozhodol v súlade s vykonanými dôkazmi.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému. Pri jeho ukladaní prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona bol povinný prihliadnuť. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy a pomery. U obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., teda že obžalovaný viedol pred spáchaním skutku riadny život, pričom mu nič nepriťažovalo. Keďže prvostupňový súd mal preukázané, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život a má pravidelný príjem v dostatočnej výške, bolo mu možné ako výchovný trest uložiť alternatívny trest vo forme peňažného trestu v primeranej výške, teda v sume 600,- Eur, ktorú aj odvolací súd považuje za primeranú. Takto uložený trest potom aj odvolací súd považuje za splňujúci zákonné podmienky pre generálnu a individuálnu prevenciu a súčasne je možné konštatovať, že splní svoj účel v zmysle § 34 Tr. zák. Takto uložený trest obžalovanému má plniť predovšetkým výchovnú funkciu a nie represívnu, vzhľadom na osobu obžalovaného.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného T. V. ako nedôvodné zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.